

महाऽर्हैरनर्थैरुपस्करैर्गृहोपस्करणैरन्वितम् कामोपायैस्तदुद्दीपकैः सुरतबंधादिलेख्यैरुपबृंहितम् ॥ २ ॥ यथायथोचितम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रसाधितोयोग्यता
मापादितआत्मादेहोययासा सव्रीडंयत्लीलया उद्भूतंस्मितं तत्तयेषु विभ्रमेषु तद्युक्तैरीक्षितैरुपलक्षिता ॥ ५ ॥ अनुलेपार्पणादन्यत्तस्याः पुण्यं नास्ती
तिदर्शयितुं पुण्यलेशया इत्युक्तम् न तु पुण्यस्याल्पत्वविवक्षया ॥ ६ ॥ कुचादीनां रुजो मृजंतीति जिघ्रंतीव चरणम् ॥ ७ ॥ काममेव प्राकृतदृष्ट्या अ

महाऽर्होपस्करैराढ्यं कामोपायोपबृंहितम् ॥ मुक्तादामपताकाभिर्वितानशयनादिभिः ॥ धूपैः सुरभिभिर्दी
पैः स्रग्गंधैरपिमंडितम् ॥ २ ॥ गृहंतमायांतमवेक्ष्य सा सनात्सद्यः समुत्थाय हिजातसंभ्रमा ॥ यथोपसंगम्य स
खीभिरच्युतं सभाजयामास सदा सनादिभिः ॥ ३ ॥ तथोद्धवः साधुतयाऽभिपूजितो न्यषीद दुर्व्यामभिम् श्य
चासनम् ॥ कृष्णोऽपितूर्णं शयनं महाधनं विवेश लोकाचरितान्यनुव्रतः ॥ ४ ॥ सामज्जनालेपदुकूलभूषण
स्रग्गंधतांबूलसुधासवादिभिः ॥ प्रसाधितात्मोपससारमाधवं सव्रीडलीलास्मितविभ्रमेक्षितैः ॥ ५ ॥ आहू
यकांतां नवसंगमहिया विशंकितांकंकणभूषितेकरे ॥ प्रगृह्य शय्यामधिवेश्य रामयारे मेऽनुलेपार्पणपुण्यले
शया ॥ ६ ॥ साऽनंगतसकुचयोरुरसस्तथाक्ष्णोर्जिघ्रंत्यनंतचरणेन रुजो मृजंती ॥ दोर्भ्यां स्तनांतरगतं परिर
भ्यकांतमानंदमूर्तिमजहादतिदीर्घतापम् ॥ ७ ॥ सैवैकैवल्यनाथं तं प्राप्य दुष्प्रापमीश्वरम् ॥ अंगरागार्पणे
नाहो दुर्भगेदमया चत ॥ ८ ॥ आहोष्यतामिह प्रेष्ठ दिनानि कतिचिन्मया ॥ रमस्वनोत्सहेत्यक्तुं संगतं तं बुरुहे
क्षण ॥ ९ ॥ तस्यैकामवरंदत्वामानयित्वा च मानदः ॥ सहोद्धवेन सर्वेशः स्वधामागमदक्षितः ॥ १० ॥ दुरा
राध्यं समाराध्य विष्णुं सर्वेश्वरेश्वरम् ॥ यो वृणीते मनो ग्राह्यमसत्त्वात्कुमनीष्यसौ ॥ ११ ॥ अक्रूरभवनं कृ
ष्णः सह रामोद्धवः प्रभुः ॥ किंचिक्कीर्षयन् प्रागादक्रूरप्रियकाम्यया ॥ १२ ॥ सतान्नरवरश्रेष्ठानाराद्वीक्ष्य स्व
बांधवान् ॥ प्रत्युत्थाय प्रमुदितः परिष्वज्याभिनंदय च ॥ १३ ॥ याचत न च गोप्य इव सातन्निष्ठेति दुर्भगेत्युक्तम् कृतार्थत्वे

तु तस्यानसंदेहः ॥ ८ ॥ ९ ॥ कामएव वरस्तंदत्वा मानयित्वा चालंकारादिदानैः ॥ १० ॥ मनोग्राह्यं विषयसुखम् असत्त्वात् तुच्छत्वात् ॥ ११ ॥
किंचिक्कीर्षयन् हस्तिनपुरप्रस्थापनं कारयितुमिच्छन्नित्यर्थः अक्रूरप्रियकाम्यया च ॥ १२ ॥ आरादूरादेव ॥ १३ ॥